

تولد حضرت علي اکبر(ع) در سال 43 هجري قمری

حضرت علي اکبر(ع) فرزند ابي عبدالله الحسين(ع) بنا به روايتي در يازدهم شعبان، سال 43 قمری در مدینه منوره دیده به جهان گشود.

حضرت علي اکبر(ع) فرزند ابي عبدالله الحسين(ع) بنا به روايتي در يازدهم شعبان، سال 43 قمری در مدینه منوره دیده به جهان گشود.

پدر گرامي اش امام حسين بن علي بن ابي طالب(ع) و مادر محترمه اش ليلى بنت ابي مرّه بن عروه بن مسعود ثقفی است. مادر ليلى، ميمونه دختر ابي سفيان و از طايفه بني اميه مي باشد.

بدین لحاظ، حضرت علي اکبر(ع) به سه طايفه معروف و مهم عرب پيوند پيدا کرده است.

از جانب پدر به طايفه خوش نام و شريف بني هاشم و به بزرگاني چون پیامبر اسلام(ص)، حضرت فاطمه زهرا(س)، امیرمؤمنان علي بن ابي طالب(ع) و امام حسين(ع) و از جانب مادر به دو طايفه بني اميه و ثقيف و افرادی چون عروه بن مسعود ثقفی، ابي سفيان، معاويه بن ابي سفيان و ام حبيبه همسر رسول خدا(ص) ارتباط فاميلي و خویشاوندی پیدا نمود. به همین جهت وي مورد احترام و اطمینان کامل طوايف مزبور و اهالي مدینه بود. ابوالفرج اصفهاني از مغیره روايت کرد: روزي معاويه بن ابي سفيان به اطرافيان و هم نشينان خود گفت: به نظر شما سزاوارترين و شايسته ترين فرد امت به امر خلافت كي است؟ اطرافيان گفتند: جز تو کسی را سزاوارتر به امر خلافت نمي شناسيم! معاويه گفت: اين چنين نيست. بلکه سزاوارترين فرد براي خلافت، علي بن الحسين(ع) است که جدّش رسول خدا(ص) مي باشد و در وي شجاعت و دليري بني هاشم، سخاوت بني اميه و فخر و فخامت ثقيف تبلور يافته است.

درباره شخصيت علي اکبر(ع) گفته شد، که وي جواني خوش چهره، زيبا، خوش زبان و دلير بود و از جهت سيرت و خلق و خوي و صباحت رخسار، شبیه ترين مردم به پیامبر اکرم(ص) بود و شجاعت و رزمندگي را از جدش علي بن ابي طالب(ع) به ارث برده و جامع کمالات، محامد و محاسن بود.

بنا به نقل ابوالفرج اصفهاني، آن حضرت در عصر خلافت عثمان بن عفان (سومين خليفه راشدين) دیده به جهان گشود. اين قول مبتني بر اين است که وي به هنگام شهادت بيست و پنج ساله بود.

بنابراين، وي در مکتب جدش امام علي بن ابي طالب(ع) و در دامن مهرانگيز پدرش امام حسين(ع) در مدینه و کوفه تربيت و رشد و کمال يافت.

امام حسين(ع) در تربيت وي و آموزش قرآن و معارف اسلامي و اطلاعات سياسي و اجتماعي به آن جناب تلاش بليغي به عمل آورد و از وي يك انسان کامل و نمونه ساخت و شگفتي همگان، از جمله دشمنانشان را برانگيخت.

به هر روي، علي اکبر(ع) در ماجراي عاشورا حضور فعال داشت و در تمام حالات در کنار پدرش امام حسين(ع) بود و با دشمنانش به سختي مبارزه مي کرد.

گفتني است، با اين که حضرت علي اکبر(ع) به سه طايفه معروف عرب پيوند و خویشاوندی داشته است، با اين حال در روز عاشورا و به هنگام نبرد با سپاهيان يزید، هيچ اشاره اي به انتسابش به بني اميه و ثقيف نکرد، بلکه هاشمي بودن و انتساب به اهل بيت(ع) را افتخار خویش دانست و در رجزی چنين سرود:

أنا علي بن الحسين بن علي نحن و بيت الله أولي بالنبی

أضربكم بالسيف حتي يثني ضرب غلام هاشمي علوي

وي نخستين شهيد بني هاشم در روز عاشورا بود و در زيارت شهداي معروفه نيز آمده است: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَوَّلَ قَتِيلٍ مِنْ نَسْلِ حَبِیرِ سَلِيلٍ.

علي اکبر(ع) در نبرد روز عاشورا دويست تن از سپاه عمر بن سعد را در دو مرحله به هلاکت رسانيد و سرانجام مرّه بن منقذ عبدي بر فرق مبارکش ضربتي زد و او را به شدت زخمي نمود. آن گاه ساير دشمنان، جرأت و جسارت پيدا کرده و به آن حضرت هجوم آوردند و وي را آماج تيغ شمشير و نوک نيزه ها نمودند و مظلومانه به شهادتش رسانيدند.

امام حسين(ع) در شهادتش بسيار اندوهناک و متأثر گرديد و در فراقش فراوان گريست و هنگامي که سر خونين اش را در بغل گرفت، فرمود: عَلَي الدُّنْيَا بَعْدَكَ الْعَفَا.

در مورد سنّ شريف وي به هنگام شهادت، اختلاف است. برخي مي گويند هجده ساله، برخي مي گويند نوزده ساله و عده اي هم مي گويند بيست و پنج ساله بود.

اما از اين که وي از امام زين العابدين(ع)، فرزند ديگر امام حسين(ع) بزرگتر يا کوچک تر بود، اتفاقي ميان مورخان و سيره نگاران نيست. ولي روايتي از امام زين العابدين(ع) نقل شد که دلالت دارد بر اين که وي از جهت سن کوچکتر از علي اکبر(ع) بود. آن حضرت فرمود: کان لي اخ يقال له عليّ، اکبر متي قتله الناس ...